

Индийска цивилизация

География на индия –

Плодородните равнини на Северна Индия са ограничени на север от величествените Хималаи, а на запад - от пустинята Тар. По протежение на южните крайбрежия пък се простират Гхатите - планински вериги западно и източно от Деканското плато. Удобните пристанища обаче са по - скоро рядкост по дългото 7500 км крайбрежие. Въпреки това винаги е имало заселници, стремящи се към Индия, тъй като славата ѝ като страна на природни богатства и големи съкровища е успяла да се съхрани дори във времена на неволи.

По отношение на площта си Индия е седмата по големина страна в света и заема по-голямата част от естествената природна област на индийския субконтинент. Тя може да бъде подразделена на три големи природни региона : от една страна са Хималаите, а от друга - присъединяващите се на юг низини на реките Ганг и Брахмапутра (Браммапутра), както и платото Декан, заемащо над половината от територията на страната. СУБЕКВАТОРИАЛЕН И ТРОПИЧЕН КЛИМАТ

Въпреки покритите със сняг Хималаи като цяло Индия се смята за гореща страна. Планината действа като огромна защитна дига срещу континенталните зимни студове, характерни за вътрешността на Азия. Поради големината на субконтинента климатът тук е силно диференциран, макар че като цяло климатът на страната е доминиран от мусонните дъждове, падащи в периода между май и септември. С изключение на високопланинския район средните годишни температури в цялата страна достигат 25 градуса по С. През мусонния период се наблюдава спадане на температурите в цяла Индия, но същевременно и покачване на влажността на въздуха от 60 до 80%. На север през зимата е чувствително по - хладно, като средните месечни температури в равнината на р. Ганг падат на 12 градуса по С до 18 градуса по С. Във времето преди влажния мусонен период дори на север става горещо - тогава живакът в термометъра се покачва на 30 градуса по С до 40 градуса по С. Докато западният склон на Деканското плато получава по време на летния мусон до 3000 мм валежи, то в самото плато падат само около 500 до 1000 мм дъжд, а отделни части на платото са екстремно сухи и горещи. Най - горещите температури се измерват в пустинята Тар. При влажност на въздуха от едва 10% пустинният район се превръща в истинска пещ с температурите си до 50 градуса по С. Тук годишните количества на валежите обикновено са под 100 мм.

НЕВЪОБРАЗИМИ ВОДНИ МАСИ ПО ВРЕМЕ НА ЛЕТНИЯ МУСОН

Около три четвърти от годишните количества валежи в Индия всъщност падат през четирите месеца от юни до септември, а понякога дори и през октомври. При сблъсъка си с югозападното индийско крайбрежие югозападният мусон се разделя на две. Докато едното течение осигурява обилни валежи по крайбрежието, второто течение преминава покрай източното крайбрежие в посока север. Най - силните дъждове падат тогава, когато югозападният мусон достигне Хималаите и бива изтласкан на запад към низината на река Брамапутра. Скромното селище на име Черапунджи в планините Кхасай се намира на едно от водещите места в статистиката за валежите в Индия, а дори и в световните статистики. Тук дълги години наред падат средногодишно по около 11 000 мм валежи, а в изключителни случаи са отчетени дори годишни количества от почти 23 000 мм.

ГОРЕЩО ЖЕЛАНИ МУСОННИ ДЪЖДОВЕ

Дали с помощта на прогнози, или пък на предсказания, датата на пристигането на летния мусон с първите дъждове след "горещия сезон" се е превърнала в най - важния въпрос на годината в Индия. Страдащо от бремето на продължителните жеги население очаква с нетърпение в края на май и началото на юни прогнозите за времето от град Тривандрум, столицата на щата Керала, който се намира в близост до най - южния индийски нос. Именно тук в повечето случаи започва дъждът

ТРОПИЧЕСКА ГОРА ИЛИ ЧАЙНИ ПЛАНТАЦИИ

В наши дни по - малко от една пета от територията на страната е покрита с гори, като по - голямата част от индийските горски области са концентрирани в Хималаите. По протежението на повечето устия на реки могат да се видят мангрови гори. Тропическите гори до голяма степен са изместени от използването на земята за селскостопански цели. Те все още продължават да съществуват на големи територии в планината Нилгири, така също и в щата Асам и в съседните североизточни региони, в случай че богатите на дъждове склонове не са заети с чайни плантации.

ПОЛЕЗНИ ИЗКОПАЕМИ

Индия е богата на полезни изкопаеми. С най-голямо значение за икономическото развитие на страната са въглищата и рудите на черни и цветни метали. На границата на щатите Ориса и Бихар се намира едно от най-големите и качествени находища на желязна руда в света. Общо геологическите запаси на това находище са повече от 19 млрд. тона. Индия разполага и със значителни находища на магнезиеви руди. Голямо разнообразие на полезни изкопаеми има в Южна Индия. Това са боксити, хромити, магнезити, кафяви въглища, графит, слюда, диаманти, злато, манацитови пясъци от които се извлича радиоактивния торий – важен източник на енергия. В Централна Индия има значителни залежи на черни метали и каменни въглища. В щата Раджастан е намерена уранова руда.

История – до началото на британската колонизация:

Историята на Индия започва при намирането на доказателства от човешка активност на „Хомосапиенс“ преди около 75 000 години и от отгава до сега тя преминава през най – различни периоди и метаморфози.

Първият известен постоянни селища появи около 8500 години и постепенно се развиват в долината „Инд“ . Те датират до 3400 г. пр.н.е. в Западна Индия. Следва Ведическия(Vedic) период, който полага основите на индуизма и други културни аспекти на ранното индийското общество, и завършва през 500г. пр.н.е.. От около 550 г. пр.н.е., много независими царства и републики, известен като” Mahajanapadas” са създадени в цялата страна

През третия век пр.н.е.-голямата част от Южна Азия е обединена в Маурийска империя, основана от Чандрагупта Maurya и процъфтява под власта на Ашока Велики. През трети век пр.н.е. на династията” Гупта” довежда страната до древния златен век на Индия ", като обединяват империи в южната част на Индия включват и тези на Chalukyas, на Cholas и Vijayanagara империя. Науката, технологиите, инженерството, изкуството, логика, език, литература, математика, астрономия, религия и философия процъфтява под патронажа на тези царе.

След нашествията от Централна Азия, между 10 и 12 век, голяма част от Северна Индия преминава под управлението на Делхийския султанат и по-късно Мъгхалпската империя. Под управлението на Акбар Велики, Индия се радва на културен и икономически напредък, както и религиозна хармония. Императорите постепенно разширяват империите за покриване на големи части от субконтинента. Въпреки това, в североизточната част на Индия, доминираща сила е царството Аһом на Асам, една от малкото кралство успяха да се противопоставят ярък подчинение. Първата основна заплаха за ярък имперска сила идва от индуски Rajput цар Maha Rana Pratap на Mewar през 16 век, а по-късно от държавна индуски известен като конфедерация Maratha, че изключи голяма част от Индия в средата на 18 век.

Британската колонизация-

Индия вървяла по свой, твърде различен от европейския, път на развитие. Към средата на XVIIIв. Държавата се разпаднала на множество малки кралства, които непосредствено враждували помежду си. Индийското общество било разпределено на около 3000 касти, като между най-горната (тази на брамините) и най-долната (тази на недосегаемите) стояли множество непробиваеми стени. Именно в този момент се появили англичаните и британския колониализъм, който играел важна роля в историята на Индия.

От средата на XVIв. няколко европейски държави, включително Португалия, Нидерландия, Франция и Великобритания започнали да пристигат като търговци в Индия, а по-късно се възползвали от недобрите взаимоотношения между кралствата, за да изградят колонии в държавата. Най-сериозните промени, които пришълците наложили в индийското общество се отнасят към периода 1750-1850г. В средата на XIXв. англичаните вече били истински управници на Индия, с организирана бюрокрация, традиции и правила. Мирът, редът и уважението към собствеността били добрите страни на британската власт, но заедно с тези западни ценности се проявили и отрицателните последици на шока, който индийското общество изпитало от контакта с една съвсем различна цивилизация. Различията били огромни, а тяхното преодоляване – болезнено и за двете страни. Отказът да се приемат чуждите европейски норми на живот довело до големия бунт в средата на XIXв., известен като въстанието на сипаите или първата война за независимост на Индия, бунт, който англичаните смазали с огромни усилия. След потушаването му те успели да наложат в Индия законност и ред, съпроводени от политическо единство за дълъг период – 1857-1947г. За да предотвратят те решили да спрат поробяването на индийци, но всички участници в бунта на сипаите били брутално екзекутирани.

Обесване на 2ма участници в бунта от 1857г.

Ганди е човекът, който се появява в точния момент, за да внесе своя решаващ принос, както към индийския национален идеал, така и към останалия свят. Защото идеите му, продиктувани единствено от дълбокия хуманизъм, представляват истинско богатство и база за размишления и анализи и в нашето съвремие. Индийският лидер, повече от всеки друг, се свързва със стремежите на тази велика страна Индия към свобода, обединение и утвърждаване на своите културни ценности пред останалия свят. Една от най-важните заслуги на Ганди е, че успява да обедини различните индийски национални сили и да намери за всяка от тях приемливо решение. Съществуващото

единство, макар и противоречиво, се дължи в по-голямата си част на него. Ганди се превръща във вожд на индийската нация, способен и далновиден политик, съчетаващ в себе си качествата на философ и обществен деятел. Под неговото ръководство антиколониалната борба придобива много по-широк размах и резултатите от нея са освобождаването на страната от колониалната система на Великобритания. Историята познава много малко такива случаи на самоотверженост и преданост на една идея. Идеята за ненасилствената борба, която Ганди проповядва, внася в историята на останалият свят една нова надежда и алтернатива, имаща възможността да преобърне разбирането за решаване проблемите на света върху различна и хуманна основа.

Всичко това е превърнало Индия в държавата, която е в момента. Сблъсъкът между огромния азиатски континент и цивилизацията на модерния индустриален Запад не може да се оцени еднозначно. От една страна, западните сили носели със себе си модерните постижения, но от друга, те изкривили специфичния път на развитие на Индия и други азиатски държави и с това завинаги белязали тяхното бъдеще. И днес Индия е запазила идентичността на своя народ, корените на своето минало и се превърнала във втората по брой на населението държава в света.

Съвременното икономическо развитие – напредък

Индийската икономика е изключително разнообразна, включваща традиционно селско стопанство, съчетано с модерно земеделие, ръчни изделия, широка гама модерни промишлени дейности, и обширен сектор на услугите, който спомага най-много за бързото икономическо развитие на Индия. Между 50-те и 80-те години икономическата дейност се развива по социалистически образец, поради което е била по-стабилна, но за сметка на това [корупцията](#) е била широко разпространена и растежът на [БВП](#) е бил много нисък. Към настоящия момент Индия има отворена, динамична

[пазарна икономика](#)

. БВП (ППС) за края на 2008 се изчислява на \$3,319 трлн — на 4-то място в света след [САЩ](#)

,
[Китай](#)

и
[Япония](#)

Работната ръка възлиза на над половин милиард души, но едва 1 на всеки 5 кандидати за работа има професионално образование. [\[28\]](#) Въпреки икономическия подем,

огромна част от населението продължава да живее в пълна мизерия, а неграмотността намалява с много малки темпове. Най-голямата концентрация на хора под прага на бедността е именно в Индия. [\[29\]](#)

Страната не е била засягана от масов глад, но въпреки това около половината от индийските деца са имат тегло под нормалното,

[\[30\]](#)

а 46% от индийчетата страдат от недोхранване.

[\[31\]](#)

Според проучване на

[Голдман Сакс](#)

до 2020 националният

[БВП](#)

ще нарастне 4 пъти, а до 2050 ще задмине този на

[САЩ](#)

, но Индия ще продължава да се води страна с ниски доходи на населението.

[\[27\]](#)

Селското стопанство е в основата на индийската икономика. В него е заето около 61% от трудоспособното население. В страната има милиони дребни стопанства както и десетки хиляди огромни плантации, в които се отглеждат култури за износ. Индия е един от водещите производители на [чай](#), [захарна тръстика](#), [царевица](#), [бобови](#)

култури,

[пшеница](#)

,

[фъстъци](#)

,

[тютюн](#)

(на 3-то място в света). Страната разполага с едни от най-големите

[оризища](#)

в света и от края на 70-те години задоволява нуждите си от

[ориз](#)

. Индия е световен лидер в производството на подправки —

[джинджифил](#)

,

[индийско орехче](#)

и др.

Животновъдството е също силно развито в Индия. Едрият добитък се отглежда предимно за мляко. Тъй като кравата е свещено животно в индуската религия се използва само млякото.

В сектора на енергетиката най-голям дял се пада на енергията произведена от ТЕЦ, следвана от ВЕЦ и АЕЦ. Производството възлиза на 556,8млрд kWh(2003 г.). Страната изнася годишно 187млн kWh(2003 г.).

В Индия се развиват химическата, текстилната, циментовата, металургичната, машиностроителната индустрия. Напредък бележи и автомобилостроенето.

Индийската култура:

Както никъде другаде в света, тук се общува на повече от сто и петдесет езика и петстотин наречия, принадлежащи към четири езикови семейства, а официално приетите езици, на които днес се създава литература, издават се вестници, работи телевизия и се води администрация са петнадесет. От вечните снегове на Хималаите до изгарящото слънце на Декан и от просмуканите с влага лесовете на Асам до сухата пустиня Тар — това е климатът на тази страна. Австралоиди, дравиди, арии, монголоиди са вложили своите расови белези, за да се създаде днешният индиец, а многобройни народи, като иранци, гърци, партияни, хуни, араби, турци и европейци — своите културни традиции, за да се обогати и без това богатата културна съкровищница на Индия. Тази забележителна сплав, наречена индийска култура, е могла да се получи благодарение на рано формирания се дух на толерантност към другите богове, към другите идеи, вярвания и навици. Този дух може да се види във всекидневния живот на индиеца днес, в неговото отношение към останалите хора, в зачитането на техните схващания, права и свободи, в сакралното му отношение към животните и най-вече в навика му да обръща внимание на всичко ново за него

Една от най-забележителните черти на индийската култура е нейната дълговечност и непрекъснатост — дълговечност, която се измерва с хиляди години. Това обуславя богатството и разнообразието на индийската култура. От незапомнени времена Индия е признавала едно и само едно върховно благо — реализацията на божественото у човека, на духовното във физическото. Тя е знаела, че в края на краищата четири цели управляват живота на индивида — морално поведение, богатство, земни удоволствия и духовна реализация. Но в същото време единодушно и недвусмислено е утвърждавала през цялата си дълга история, че именно духовната реализация е най-висшият идеал на всеки. Само в тази универсална перспектива може да бъде разбран и оценен индийският възглед за живота. Днес много от нас няма да се съгласят с това мъчително преследване на идеала, който според разбирането на индиеца се постига след множество прераждания, но не би могло да се оспори неговата изключително възвисяваща роля в самия живот на индивида и общество

Индуизмът е [религията](#) изповядвана от по-голямата част от [Индия](#) . Тя обхваща широк кръг различаващи се едно от друго направления от

[народния индуизъм](#)

и

[ведизма](#)

до направлението

[бхакти](#)

и

[вайшнавизма](#)

. Индуизмът включва също

[йогическата](#)

традиция, както и множество правила за ежедневно поведение, основани на идеята за

[карма](#)

.

Освен че няма еднозначно формулирана система от вярвания, индуизмът се е формирал постепенно въз основа на различни традиции и няма единствен основоположник. [1] Сред корените му е ведическата религия от [желязната епоха](#) , поради което понякога е определян като „най-старата съвременна религия“

[2]

или „най-старата съвременна главна традиция“В демографско отношение индуизмът е третата най-разпространена религия в света след

[християнството](#)

и

[исляма](#)

с около 1 милиард последователи, приблизително 828 милиона от които живеят в Република Индия.

[7]

Други значителни индуистки общности живеят в

[Непал](#)

(23 милиона),

[Бангладеш](#)

(14 милиона) и

[Индонезия](#)

(3,3 милиона, главно на остров

[Бали](#)

). По-малки групи има в

[Мавриций](#)

,

[Фиджи](#)

,

[Гаяна](#)

,
[Тринидад и Тобаго](#)

,
[Суринам](#)

и сред индийската диаспора по света.

В основата на индуизма се намират множество религиозни текстове, които се разделят на две групи - [шрути](#) и [шмрити](#). Те разглеждат въпроси на [теологията](#), [философията](#) и [митологи](#)
[ята](#) и
съдържат указания за практикуването на [дхарма](#)

,
религиозния живот. Сред тези текстове най-важни, авторитетни и древни са [Ведите](#).
Други основни текстове са

[Упанишадите](#)

,
[Пурана](#)

и епосите

[Махабхарата](#)

и

[Рамаяна](#)

, сред които особено значение има

[Бхагавад гита](#)

, трактат в поетична форма, включен в Махабхарата.

[

Корените на индийското изкуство

трябва да се търсят още в тъмната предистория. От каменната епоха са намерени керамични изделия от печена глина, различни украшения и пещерни рисунки с ловни сюжети. В началото на XX век са направени археологически раз-копки по долината на Инд и са открити крайно интересни предмети на изкуството, свидетел-стващи за висока култура, за която се смята, че датира от около 3000 години пр. н. е. Раз-копките и изследванията показват, че в тази далечна епоха се е стигнало до ранноробовла-жлски стадий на развитие при наличието на остатъци от първобитнообщинния строй.

Индия притежава богато наследство от музика и танци, който играят ключова роля в индийската култура. Използвайки тялото като медиум за комуникация, изразяването на танца е може би най – сложната и най – развита и все пак лесно – разбираема форма на

индийското изкуство.Музиката също оказва влияние в индуизма.Традицията на индийската музика се подразбира в контекста на индийска начин на живот.и все пка тя си остава забулена в мистерия. Индийската филмова индустрия е най-развитата в света, като през [2002](#) на пазара излизат 1200 [филма](#) . Тя се радва на много голям зрителски интерес в [Индия](#) и в индийската диаспора, като билетите са сред най-евтините в света — средно по ок. 40 ст. Най-голямото [филмово студио](#) в света се намира в Индия и носи името „[Рамоджи Филм Сити](#)“ . За основател на индийското кино се счита [Дадасахеб Фалке](#)

Богатата скулптурна украса е неделима част от индийската архитектура. В релефите и статуите се разкриват същите жизнени сили, които са намерили отражение в храмовите строежи. Много сгради притежават и женски, и мъжки характеристики. Мавзолеят Тадж Махал може да се нарече двуполов, защото е комбинация от овална и масивна структура.